

Antikvit. Lit. Sloch
Joh. Fr. Bäckmans

03323

oe Ref.
Fångelse- och Döds-

Swers
2 A
Betraktelser

Efter hans aflifwande funna uti
hans bröstsicka.

SEDERHOLM,
tryckt i Marquardska Boktryckeriet, 1825.

B 3006 / 44

STADSMUSEET
STOCKHOLM

* * *

N Johan Fredrik Bäckman, Gar-
dist wid Svea LifGarde, 22 år
gammal, skulle, den 23 Mars 1725,
i anseende till föröswadt buller och
oljud uti Kasernen uti förwar in-
fättas, men gaf wid detta tillfälle
ViceKorporalen Gustaf Adolph Eng-
lund uti wredesmod, med en blottad
knif, ett styng i högra sidan, hwar-
af Englund trenne dagar derefter
afled. Bäckman blef för detta å
sin förman föröswade mord, enligt
Krigsartiklarna, dömd att mista hö-
gra handen, halskuggas och steglas,

och fann Hans Kongl. Maj:t ej
något skäl wara förhanden, att en-
ligt Bäckmans till Högstidensamme
ingifna bönesskrift, honom frändöds-
straffet förskona, men förordnade
att han skulle, utan att mista hö-
gra handen, endast halshuggas och
steglas, hwilket straff han, efter fö-
regången Christelig dödsberedelse, un-
dergick wid Akråttplatsen utanför
Ekanstull den 30 Juli 1825.

D Herre Gud! hvad har jag gjort?
Nu först jag warse blifwit,
Till hwilket brott, så gråsligt stort,
Mig synda-yran drifwit;
Hur djupt jag fallen war deri,
Då jag i wredens raseri
Min krigskamrat kund' mörda!

J syndar mitt förlånta pund
Jag tidigt nedergråfde.
Med nya syndar, stund från stund,
Jag samwetsropen quåfde.
Från brott till brott mig yran dref
Från djup till djup jag föll, och blef
För straffet ändtlig mogen.

Men intet straff, o Gud! förstår
 Att mig med dig försöna
 Och ingen menstlig nåd förstår
 Mig för din wrede skona.
 Min dom jag i mitt hjerta bär,
 Jag mass, och icke menska, är.
 Åh! att jag osbidd wore.

Förtwiflans skuggor omge mig,
 Mig qualen öfverhoppa.
 Ur djupsens nåd, o Gud! till dig
 Jag måste klagligt ropa:
 Åh! är dock tid för nåd och hopp,
 Så länge än din sol går opp
 För onda och för goda?

Åh! är dock tid? Du wet det, Gud!
 Du wet, om du förskjutit
 En ukeling, som mot dina bud
 Så fräckt, så länge brutit.

O Gud! Jag har blott gråt och tön:
 Och ewig dödd är syndens lön,
 Om du ej Dig förbarmar,

O haf dock, haf dock tålmod,
 För Jesu skull mig skona!
 En droppe af hans dyra blod
 Kan all min skuld försona.
 En stråle af hans nådes ljus
 Kan af mitt mörka fångahus
 En himlens förgård göra.

Za! du har ej förskjutit mig:
 Den hand, du fåfängt rådde
 Till ledning på min lefnadsstig,
 Mig hann i detta häfte,
 Jag lyser denna hulda hand,
 Som lade på mig fångens band;
 Men löste syndarns boja.

De brott, som förde mig på fall,
Jag icke vill förddlja.
Ej någon gömd misgärning skall
Mig till din domstol följa.
Eå går jag döden nöjd emot
Och ångersfull, men utan knot,
Mig under bilan böjer.

Exemplaret kostar 2 β . 20.

JEAN JAHNSSONS
BOKFÖRLAG